

La Lluïsa i la marialluïsa

Maria Borràs i Estrem

Conte presentat en el 15è Premi de
narrativa curta per Internet TINET

Tinet
www.tinet.cat

Les vuit del matí. La Lluïsa, que s'acaba de llevar, agafa de la prestatgeria de la cuina la petita tetera que li va regalar el seu germà Pascual i l'acosta a l'aigüera. Amb la mateixa parsimònia mecànica dels últims set mesos obre l'aixeta i l'emplena. Ja sobre els fogons i a foc viu, espera que comenci a bullir mentre es prepara les pastilles que es pren per controlar la tensió. Apaga el foc i, recordant al seu germà, agafa dues cullerades de marialluïsa, les fica amb molta cura dins l'aigua i tapa la tetera... però el ritual matinal no ha acabat.

Mentre les herbes reposen, la Lluïsa agafa la fotografia del Pascual i la fica sobre la tauleta camilla que te en un racó de la saleta d'estar que utilitza com a estudi. Últimament i pensa molt en ell. Torna a la cuina i omple amb la tisana la seva tassa groga amb el dibuix d'una marieta sobre una gran fulla verda que utilitza la tija per formar la nansa, s'hi afegeix una cullerada de mel de romaní i amb pas pausat es dirigeix a la saleta, seu davant la fotografia del Pascual i respira a fons mentre nota la calor que desprèn la tassa que sosté entre les mans i de la que va xarrupant petits glops de la marialluïsa que tant la tranquil·litza. Els ulls tancats. És el moment de somiar desperta. Somiar o recordar?.

—Pascual. Pascual.

—Què passa, Lluïsa? Per què crides tant?

—Germanet, no t'ho creuràs! Saps què m'ha dit la professora Rosalia?

Sona amb insistència el timbre del telèfon.

—Qui demana?

—És vostè la senyora Lluïsa Esfà?

—Sí, jo mateixa. Què volia?

La resposta la deixa atabalada i agafant l'abric i les claus del cotxe surt corre-cuita cap a la Comissaria.

El tràfic es intens i el temps parada enfront els semàfors en vermell se li fa etern i intensifica la seva ansietat. Per sort pot aparcar sense problemes.

—Bon dia.

—M'han trucat fa una estona per...

—Segui un moment, sisplau.

El policia de seguretat agafa el telèfon i informa de la seva arribada. Allí asseguda sembla que el temps s'ha aturat. Per la porta del fons apareix una noia jove que es dirigeix cap a ella.

—Em vol acompanyar, sisplau.

L'ansietat apareix de nou. Les cames li tremolen i el cor se li accelera. Seu enfront una gran taula d'escriptori plena de dossiers i paperassa. La jove policia, que no porta uniforme, li somriu per tal de donar-li confiança.

—No es preocupi. No és res greu. Em dic Montserrat i estic al front de l'oficina del D.N.I. No fa pas gaires dies un ciutadà de l'estranger es va posar en contacte amb nosaltres per tal de saber si la podíem localitzar.

A mesura que va escoltant el que aquella senyoreta li explica es queda més i més perplexa. Realment no entén res de res.

—... així dons, seguint les indicacions d'aquesta persona i una vegada confirmat que vostè és realment la senyora

Lluïsa Esfà, li he de fer entrega d'aquesta carta. Que tingui un bon dia.

Al entrar al cotxe llença el sobre al seient del copilot. S'aferra al volant i es queda una bona estona intentant trobar-li algun sentit a tot el que li està passant. Respira a fons i dubta si donar el contacte o quedar-se allí i obrir-lo. Compren que necessita respostes i, decidida, estripa el sobre i n'extreu el contingut. Un petit paper escrit a doble espai que encara li crea més dubtes:

“El proper dilluns dia 9 a les 16:30h. personis a la següent adreça”.

Era l'adreça d'un notari.

Avui divendres. El cap de setmana es farà llarguíssim i insuportable, ple de dubtes i preguntes. Per què un notari? Algun desconegut m'haurà deixat una herència? Alguna mansió? M'haurà tocat algun tipus de loteria?. Per què tant de misteri?

* * *

El notari anota el seu D.N.I. i li fa firmar un paper per acreditar que acaba d'entregar-li un paquet. A part d'això no pot dir-li res mes.

Primer una carta, ara un paquet...sempre sense remitent. De nou respira a fons. Retira l'embolcall i queda al descobert una caixa de fusta lacada en color caoba. Al obrir-la el seu interior li descobreix un sobre on posa “El primer per tu” i un altre paquet embolicat amb paper de regal de color rosa.

“Si segueix al peu de la lletra totes les indicacions que a partir d’ara anirà trobant, la recompensa final serà molt agradable i gratificant.

1 – Obri el paquet rosa (se que es sorprendrà moltíssim). Recordi sempre que no es tracta ni d’un joc ni d’una broma”

El paquetet rosa ja està lliure del paper i el seu interior amaga un altre sobre “El segon per tu”. Es ple de bitllets i conté una altra nota:

“2 – Ingressi aquests diners en el seu compte corrent. Parli amb el director”.

Els compta una i altra vegada i no s’ho pot ni creure. Tot això sembla un mal son. Li diuen que no és un joc, que no és una broma i efectivament deu de ser així ja que s’ha implicat a la policia, un notari i pel que sembla també el director del banc.

–Bon dia senyora Lluïsa. Suposo que ve a ingressar els 5.000- €. Estava esperant la seva visita. Tingui, això es per vostè.

Un sobre al seu nom i dintre un altre sobre “El tercer per tu”:

“3 – Demà a les 10 del matí vagi fins a la Torre dels Escipions. Veurà un jardiner que la saludarà pel seu nom i li entregarà un nou sobre”.

Efectivament, al nou sobre, “El quart per tu”, segueixen les indicacions:

“4 – Enfilí Rambla amunt i vagi a “tocar ferro”. Gaudeixi de les meravelloses vistes de la mar Mediterrània i després doni un cop d’ull al Roger de Llúria”. Ja fa temps

que s'ha deixat de fer preguntes i ja no es sorprèn. Obre els sobres i es limita a obeir totes les indicacions. L'únic que vol és arribar com mes aviat millor al final de tot aquest absurd i comprovar quina es aquella sorpresa tan gratificant.

La mar encalmada llueix un blau plomis ja que el dia està ennuvolat. Al mirar cap a l'estàtua veu que sosté un globus de color rosa. De seguida sospita que dintre i deu haver una altra nota però... com el podrà agafar? Tot controlat. Uns treballadors que canvien les bombetes de les faroles amb l'ajut d'un petit vehicle amb plataforma elevadora li entreguen. Del cordillet del globus penja un altre sobre "El cinquè per tu"

"5 – Dirigeixis a la primera oficina de viatges que trobarà baixant a l'esquerra i preguntant per la senyoreta Esther".

La senyoreta Esther, com era d'esperar, li entrega un nou sobre. "El sisè per tu". Quant l'obre una altra sorpresa espectacular, sorprenent i gratificant. Serà el final d'aquesta gimcana sense sentit? Un bitllet d'avió cap a Atenes junt amb una reserva d'hotel de deu dies. Com no podia faltar, també una nota:

"6 – El viatge i l'hotel els pagarà vostè amb els diners ingressats. Disposa de deu dies per gaudir plenament de la ciutat i el seu entorn. Per submergir-se dins la mitologia grega que tan l'apassiona. Després de set mesos jublada ja va sent hora que comenci a gaudir una mica de la vida i que millor que un bon viatge? Això es el que li desitjo: Bon viatge"

El somni de la seva vida es a un pas de fer-se realitat, però l'angoixa li oprimeix el cor i li emboira els pensaments. Té un nus a l'estómac. No sap qui es la

persona que ha mogut tants de fils i ha emprat tants diners i tant de temps preparant-li tot allò. Dubta si ha d'agafar aquell vol. Té por i per tranquil·litzar-se es prepara una marialluïsa. Sigui qui sigui aquesta persona la coneix molt bé i aquest pensament li dona forces per fer un cop de cap. Comença a preparar la maleta.

L'aeroport, el vol, l'arribada a Atenes i per fi l'hotel. El seu anglès poc practicat li serveix per fer-se entendre i un cop registrada arriba la primera de les sorpreses: la gimcana encara no ha acabat!. La recepcionista, junt amb les claus, li entrega un sobre d'aquells que ja li son tan familiars. Està personalitzat però ja sap que dins hi trobarà "El setè per tu". Efectivament. Junt amb la clau d'una habitació, una nota:

"7 - Si ha arribat fins aquí ara ja no te sentit que es faci enrere. Aquesta es l'última indicació. Utilitzi la clau per entrar a l'habitació i trobarà resposta a totes les seves preguntes i el que es més important: podrà obtenir la seva recompensa".

Es queda una bona estona palplantada davant la porta fins que s'atreveix a posar la tarja per obrir-la. Les cames li tornen a tremolar i aquest cop el cor sembla un cavall desbocat. Però quan obre la porta tot desapareix i la més dolça de les sensacions l'envolta de cap a peus. Nota una gran tranquil·litat i serenor i te la sensació de que una cohort d'àngels l'enlairen cap amunt i es nota el cos tan lleuger que li sembla com si no fos material. Sense poder evitar-ho comença a plorar i, corrent, es llença al coll de l'home que, somrient, no deixa d'observar cada una de les seves reaccions.

—Pascual. Pascual.

Feia més de trenta anys que no es veien ni en sabien res l'un de l'altre, des de que un dia plujós ell va marxar cap a la India per tal de conèixer mon i descobrir noves cultures i religions. Ella ja havia perdut l'esperança de tornar-lo a veure i més d'un cop l'havia cregut mort, però ara estava allí, amb ell, abraçant-lo. Ell la va separar amb molta tendresa i es va treure un potet de la butxaca. Quan el va destapar, ella va reconèixer de seguida l'olor de la marialluïsa i en va preparar dues tasses.

Tots dos junts, notant la calor que desprenen les tasses que sostenen entre les mans, van xarrupant petits glops de la marialluïsa que tant els tranquil·litza. Els ulls tancats. És el moment de somiar desperts. Somiar o recordar?...

—Recordes quan érem petits i em vas explicar tota il·lusionada el que t'havia dit la professora Rosalia...

FI

Primera edició en ePUB i PDF: maig de 2012.

Aquest relat fou presentat en la 15a edició del Premi de narrativa curta per Internet TINET, inclòs dins el cartell de Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2011-2012 convocat per l'Ajuntament de Tarragona, Òmnium Cultural del Tarragonès i el Centre de Normalització Lingüística de Tarragona, amb el patrocini de la Diputació de Tarragona.

Publicat a www.tinet.cat.

Distribució sota llicència "[Reconeixement – No Comercial – Sense Obra Derivada \(by-nc-nd\) 3.0 Espanya](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/)" de Creative Commons.

